

Buletinul Universității Naționale de Apărare „Carol I”. 85 de ani de existență și afirmare în peisajul publicisticii militare românești

Din cei 133 de ani de existență ai Universității Naționale de Apărare „Carol I” aproape două treimi o reprezintă vârsta celei mai importante și longevive reviste de cultură și știință în domeniul militar: ***Buletinul Universității Naționale de Apărare „Carol I”***.

Revista a apărut în peisajul publicistic al României, în primăvara anului 1937, sub denumirea de *Buletinul Școlii Superioare de Războiu* și a rămas, peste timp, fidelă valorilor instituției – *Labor improbus omnia vincit* – prin prisma profilului tematic privind evoluția instituției militare, teoria și instruirea comandanților și a ofițerilor de stat major, privind lupta armată în diferite etape ale istoriei naționale și universale, dar mai ales prin notorietatea ofițerilor și generalilor care au publicat în paginile revistei. Mulți autori care au semnat pentru Buletin, pe parcursul celor 85 de ani, având gradul de căpitan, maior și colonel, au devenit generali și mari comandanți care s-au remarcat pe câmpurile de luptă ale celui de-Al Doilea Război Mondial. Alții, prin ideile și opiniile publicate în paginile revistei, și-au adus contribuția la îmbogățirea teoriei și practicii militare românești.

Încă de la primele numere editate, Buletinul a promovat idei și opinii necesare înnoirii și perfecționării sistemului militar românesc, în acord cu schimbările survenite în organizarea și dotarea armatelor moderne. Prin paginile sale, acestea au ajuns în întreaga armată, așa după cum preciza, în unul dintre editorialele Buletinului, Generalul Ilie Șteflea, fost profesor și director al acestei prestigioase instituții de învățământ superior militar (1937-1939): „Că în acest chip Școala Superioară de Războiu socotește că-și îndeplinește unul din rolurile ei: acela de a difuza în armată cunoștințele tactice”. Buletinul a fost, totodată, și o cutie de rezonanță, așa după cum este și astăzi, a celor mai interesante și aprinse dezbateri din teoria și practica militară a timpului. Exemplu în acest sens este numărul 3-4 al Buletinului din anul 1939, care era consacrat teoriei privind rolul mișcării în arta și strategia militară. În *Cuvântul-înainte* se preciza că „astfel Buletinul va interesa deopotrivă ofițerii de la trupă (partea teoretică în special) și pe cea de la diferite comandamente”.

Sunt doar câteva exemple dintre sutele prezente în paginile de început al existenței Buletinului, care arată că, de-a lungul istoriei sale de 85 de ani, revista, indiferent de

schimbările în titulatura sa, a fost un purtător de cuvânt al celor care promovau noul și un far al cunoștințelor care aveau să se perfecționeze, permițând astfel liderilor militari să se dezvolte intelectual pentru a edifica o armată care și-a făcut datoria față de popor, atunci când a fost nevoie.

După cel de-Al Doilea Război Mondial, armata și Școala Superioară de Război, ca de altfel întreaga societate română, au intrat într-o eră a schimbărilor fără precedent care a cuprins lumea central și sud-est europeană. Instituția și revista sa au trebuit să facă față acestor provocări timp de aproape o jumătate de secol. În perioada regimului comunist, o bună parte din timp, în paginile Buletinului, au fost impuse idei și teze ale doctrinei militare sovietice, care au influențat atât gândirea, cât și pregătirea armatei. Redactorii și autorii care au semnat articole și studii în paginile Buletinului au avut parte însă și de un timp al emancipării de sub tutela sovietică, iar revista a devenit un portdrapel al revenirii la tradițiile și gândirea militară românească.

Totul s-a schimbat odată cu căderea regimului Nicolae Ceaușescu în decembrie 1989 și cu începerea procesului de tranziție, în România, către o societate democratică, bazată pe valorile euroatlantice. Buletinul a devenit un forum de dezbatere și analiză pentru proiectarea unei armate moderne cu structuri și cadre care să poată acționa în noul mediu de securitate post Război Rece. În paginile sale, au publicat, în egală măsură, cadre didactice, cercetători, doctoranzi și postdoctoranzi, studenți, personal militar și civil din instituții aparținând domeniului apărării, ordinii publice și securității naționale, din țară și din străinătate. Revista a devenit astfel, prin calitatea studiilor, o publicație cu prestigiu recunoscut în domeniul „Științe militare, informații și ordine publică” al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare.

La împlinirea celor 85 de ani de existență, putem afirma că **Buletinul Universității Naționale de Apărare „Carol I”** este o revistă mereu aproape de tot ce este nou în gândirea și practica militară. A fost și continuă să fie, prin strădania celor care o conduc și gestionează apariția fiecărui număr și nu în ultimul rând prin calitatea fiecărui autor prezent în paginile sale, o publicație științifică în spiritul vremurilor. O revistă militară de care suntem cu adevărat mândri.

La mulți ani în promovarea noului în gândirea militară românească și în afirmarea idealurilor de libertate, securitate și stabilitate!

Col.(retr) prof.univ.dr.
Constantin Hlihor